

denne større Ydmygelse, at vi i dette Nødtilfælde stemme for dette stærkt forringede Lovforslag.

Da ikke flere begærede Ordet, sluttede Forhandlingene.

Lovforslaget (se Tillæg C.)

vedtoges enstemmig med 74 Stemmer.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilstillet Konseilspræsidiets.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Tredie Behandling af Forslag til Kontorholdslov for Postvæsenet.

(Anden Behandling findes i Tidenden Sp. 6827.)

Der var til denne Behandling stillet følgende Ændringsforslag:

Til § 4.

Af *Indenrigsministeren*:

1) I 1ste Stykke, 2den Linie, ændres Ordene „Eleven bestaar“ til: „Vedkommende har bestaaet“.

Af *Mortensen, Christian Rasmussen og Schmidt*:

2) 2det Stykke udgaar.

De stillede Ændringsforslag, den Paragraph, hvortil de vare stillede, og Lovforslaget som Helhed sættes til Forhandling under eet.

Indenrigsministeren (*Jensen-Sønderup*): I Overensstemmelse med, hvad jeg sagde ved anden Behandling i Gaar, har jeg, for at det første Stykke i § 4, som jeg gaar ud fra er det vigtigste, ikke skal komme i Strid med den gældende Lønningslov, tilladt mig at stille et Ændringsforslag om, at det Ord, der nu lader de paagældende være Postelever, rettes til „vedkommende“. Det er nemlig først, naar de have bestaaet den Prøve, som første Stykke omtaler, at de blive ansatte som Elever og skulle have den for Postelever fastsatte Lønning. Jeg tillader mig at anbefale dette Ændringsforslag, der nærmest er af formel Natur, om end det for saa vidt indeholder en Realitet, som

man derved undgaar at komme i Strid med Lønningslovens Bestemmelser.

Jeg maa maaske, til Trods for at man ikke plejer at udtale sig om et Ændringsforslag, før Forslagsstillerne have motiveret det, sige om det andet Ændringsforslag, at jeg ikke kan se rettere, end at hvad enten det andet Stykke, som man foreslaar skal udgaa, udgaar eller ikke, bliver Resultatet nøjagtigt det samme. Der vil ikke kunne betales de paagældende Lønning, før de have aflagt Prøven, da de ikke før have Ansættelse som Postelever. I øvrigt skal jeg afvente, hvad der maatte blive sagt saavel af den ærede Ordfører for Mindretallet (*Mortensen*) som af den ærede Ordfører for Udvalget (*Ovesen*), inden jeg udtaler mig nærmere.

Mortensen: Ved anden Behandling af dette Lovforslag, som fandt Sted i Gaar, tog jeg paa mine Partifællers og egne Vegne vort Forbehold overfor Flertallets Underændringsforslag tilbage i det Haab, at der inden tredie Behandling skulde blive Løjlighed til ved en Forhandling med Udvalget og med Ministeren at faa Underændringen til at bortfalde. Dette Haab glippede jo ved, at Lovforslaget blev sat til tredie Behandling allerede i Mødet i Dag paa et saa tidligt Tidspunkt, og ved, at der ikke hos Flertallet sporedes nogen Tilbøjelighed til at faa et Udvalgmøde derom, saa at man kunde enes om at lade Underændringen bortfalde. Derfor have mine Partifæller og jeg stillet Ændringsforslaget under Nr. 2 om at lade det andet Stykke i § 4 udgaa. Det vil bringe Forholdene i Postetaten i Overensstemmelse med Forholdene ved Toldvæsenet og Statsbanevæsenet, og det forekommer mig, at det er rigtigt at gøre det. Efter den højtærede Ministers Holdning i Gaar kan man jo gerne sige, at jeg er mere ministervenlig end Ministeren selv. Det forekommer mig imidlertid, at Ministerens Holdning var sympatetisk overfor det Standpunkt, som Mindretallet havde indtaget ved sit Forbehold, og man maa saamænd gerne sige, at jeg paa det Punkt er mere ministervenlig end Ministeren selv. Jeg har en hel Del tilovers for den højtærede Indenrigsminister og vilde have endnu mere, hvis han havde holdt lidt mere fast paa sit Forslag, saaledes som det oprindeligt forelaa. Men det er dog ikke det, som har været Hovedhensynet for mig og mine Partifæller til at stille dette Ændringsforslag. Det er mere Hensynet til de smaa